

Appèldag 25 oktober 2008; rede over “De zekerheid in Jezus Christus”

“Bewijs me nou eens dat God bestaat” is een gezegde, waarmee catechisanten op catechisatie komen. Niet omdat we zelf niet geloven, zeggen ze dan, maar omdat zij nogal eens geconfronteerd worden met deze vraag.

Na wat heen en weer gepraat, komen we tot de conclusie, dat je dan als wedervraag moet stellen: “Bewijs mij nou eens dat God niet bestaat” en als je dat gedaan hebt, zal ik jou bewijzen dat God bestaat.

En dat heeft alles te maken met een stellig weten, waarover zondag 7 van onze catechismus spreekt bij die vraag “Wat is een waar geloof” of een echt geloof in de nieuwere versie van de Catechismus.

Niet alleen een stellig weten of kennen, waardoor ik alles voor waarachtig houd wat God ons in Zijn Woord geopenbaard heeft, is het antwoord, maar ook een vast vertrouwen dat de Heilige Geest door het Evangelie in mijn hart werkt.

Het gaat mij nu om dat stellige weten: kennis dus: zeker ervan zijn.

En hiermee aantonen dat ons geloof niet een zweverig geloof is, maar een geloof dat zijn vertrekpunt heeft in echt historische werkelijkheid, in echte gebeurtenissen.

Ik kan me nog herinneren dat ik vroeger student was in Kampen en we colleges hadden van wijlen prof. Herman Ridderbos. Dat hij bijvoorbeeld inging op de theologie van de Duitse theoloog Bultman van die dagen, iemand, die ongeveer hetzelfde zei als Nico Terlinden vandaag: Het is wel waar, maar niet echt gebeurd.

Ridderbos zei hierop zoiets als: Dit is natuurlijk onzin, want ons vertrekpunt ligt in de werkelijkheid, in de historische werkelijkheid. Als dat niet zo was, is, hoe kom je er dan bij om te beweren dat iets waar is. Je kunt dit zo doorprikken als een luchtballon.

Persoonlijk zeg ik wel eens, als mijn geloof niet berustte op feitelijke historische werkelijkheden, stond ik hier niet als predikant. Het heeft dan alleen maar te maken met een aardig idee, fijne gevoelens, maar je bent als het erop aan komt, nergens zeker van.

En dat ben ik wel. En ik hoop u daar nu deelgenoot van te maken.

1°. Ga ik met u naar het zogenaamde ietsisme waar we vandaag de dag ook nogal eens mee te maken hebben, want echte atheïsten zijn er niet zoveel. Heel veel mensen geloven dat er wel iets is.

Eigenlijk is dat niet iets nieuws, want vinden we dat al niet terug in andere bewoordingen in artikel 1 van onze Nederlandse Geloofsbelijdenis.

2°. Via het ietsisme komen we bij Iemand en die Iemand noemen wij God, die we in de Bijbel leren kennen in het bijzonder in Zijn Zoon Jezus Christus, die wis en waarachtig geleefd heeft, geleden, gestorven en gekruisigd is en ook opgestaan.

3°. Wat houdt dat nu voor ons in, wat doen we daarmee.

- a. Eerst bidden
- b. Eerbiedig Luisteren
- c. Getuigen

1. Artikel 1 Nederlandse Geloofsbelijdenis

Eigenlijk moet ik nog voordat we met Artikel 1 in zee gaan, beginnen.

We geloven bijna allemaal dat er iets is, dat er meer is dan mensen hebben kunnen bedenken.

Wie kon zo kunstig ons oog in elkaar zetten, dat we kunnen zien...ons oor in elkaar zetten, dat we kunnen horen..onze hersenen..dat we kunnen denken..onze emoties, dat we kunnen voelen, blij kunnen zijn, verdriet hebben...enz..enz.?

En ga eens mee naar buiten: Kijk om je heen, welke wetenschapper zorgt voor die prachtige herfstkleuren, wie heeft de zon precies op zijn plek daar neergezet.

Als hij maar een meter verder bij de aarde had gestaan, zouden we verbranden, een meter verder van de aarde, we zouden verkillen.

Kortom, wat zit alles in onze kosmos, in onze wereld, in de dieren-, vogel- en vissenwereld en ook in onze menselijke wereld ontzettend knap in elkaar.

Ja, zegt dan iedereen: Daar moet wel iets meer zijn.

Want ja, zulke dingen, die je allemaal noemt, nee, dat heeft een mens niet gedaan..

Je snapt niet, zei een arts eens, dat er niet meer artsen zijn, die geloven, want genezen kunnen wij niet. We kunnen wel medicijnen geven, medische handelingen verrichten enz., maar echt

genezen, nee, dat kunnen we niet... We hopen dat door ons toedoen genezing tot stand wordt gebracht.

En dan komen we bij artikel 1 van de NGB aan... dat iets noemen wij Iemand, een enig en eenvoudig geestelijk wezen. Wij noemen dan die Iemand God: eeuwig, ondoorgrondelijk, onzienlijk, onveranderlijk, oneindig, almachtig, volkomen wijs, rechtvaardig, goed en een zeer overvloedige bron van al het goede.

Hoe weten wij dat? Doordat we niet alleen op de wolken, de lucht en de winden en de natuur letten, het eerste boek waardoor God Zich laat kennen, maar wij zijn door onze ouders veelal meegenomen naar dat tweede boek waardoor we God nog beter leren kennen en dat boek is de Bijbel.

Maar in dat eerste boek komt al aan het licht dat er meer is tussen hemel en aarde dan wat de mens kan bedenken en weten.... Er moet wel iets zijn.

Alleen dat is al punt 1 zou je kunnen zeggen van dat stellig weten waarover onze catechismus in zondag 7 spreekt.

En daardoor laten we ons meenemen... we gaan op verder onderzoek uit naar dat tweede boek, de Bijbel waardoor we de Here God nog veel beter leren kennen.

Heel veel zou daar over te zeggen zijn.

2°. We willen ons vandaag beperken tot de centrale figuur van de Bijbel: onze Here Jezus.

Die komen we in de Bijbel namelijk ook op het spoor.

En daar mogen we heel blij mee zijn, dat we ook Hem hebben leren kennen.

En de Bijbel is niet zomaar een boek dat op verzinsels gebaseerd zou zijn.

Integendeel; De Bijbel zit veel wetenschappelijker in elkaar dan mensen, ook wel theologen ons hebben willen laten geloven.

Je hoeft daar alleen maar de boeken van bijvoorbeeld "En God beschikte een worm" onder redactie van o.a. prof. Cees Dekker, moleculair biofysicus aan de Leidse Universiteit voor te lezen en "Moderne Wetenschap in de Bijbel (De Bijbel is de wetenschap 3500 jaar vooruit) van de bioloog Ben Hobrink.

Trouwens om nu weer terug te gaan naar Jezus' leven en sterven, hebben we naast de Bijbel ook buitenbijbelse bronnen als van Tacitus en Flavius Josephus.

Tacitus schrijft:

1. Reeds tijdens zijn leven hier op aarde is Christus voorwerp geweest van gelovige verering.

De latere verering is dus geen nieuwe ontwikkeling binnen de christelijke gemeente, zoals maar al te vaak wordt gesuggereerd.

2. Het Christelijk geloof heeft zich vanuit Palestina verbreid over de wereld tot in Rome toe.

Hieruit blijkt dat het christendom niet, zoals soms wordt gedacht, voor lange tijd een variant binnen het Jodendom van die dagen is geweest.

3. Jezus heeft geleefd en is onder Pontius Pilatus gedood.

Tacitus staat vrij vijandig tegenover de christenen en zal dus nooit iets van hen hebben overgenomen. Hij had toegang tot de staatsarchieven.

Wat komt hier bij hem naar voren?

De geschiedenis zoals de evangeliën, die bieden wordt er niet door aangevuld, maar zij wordt er ook niet door tegengesproken. Op een enkel punt ontvangt zij zelfs ondersteuning:

a. Jezus' sterven onder Pontius Pilatus

b. de gelovige verering van Jezus door Zijn volgelingen op aarde

c. de snelle verbreiding van het chr. geloof in de wereld van die dagen.

d. evenmin bevestigen zij de gedachte dat Jezus politieke idealen nastreefde.

En dan een citaat van de Joodse geschiedschrijver Flavius Josephus:

In die tijd trad Jezus op, een wijs man: als men hem tenminste zo mag noemen. Hij was namelijk iemand, die wondervolle werken deed: een leraar voor de mensen die gretig op waarheden uit zijn. Hij bracht vele Joden, maar velen uit het Griekse volk bijeen: Hij was Christus. Pilatus heeft hem op aanbrengen van vooraanstaanden onder ons (de Joden) veroordeeld tot het kruis, maar zij die hem al hadden liefgekreten, hielden daarmee niet op. Hij verscheen hun namelijk op de derde dag weer levend (de goddelijke profeten hadden deze en vele duizenden andere wondervolle dingen over hem gesproken). De naar hem genoemde stam van de christenen is er nog steeds.

Deze geschiedschrijvers bevestigen daarmee alleen maar de juistheid en correctheid van de Bijbelse geschiedschrijving.

Ook wanneer mensen zich willen distantiëren van de evangeliën om te kiezen bijvoorbeeld voor de bronnen van de rabbijnse traditie (met daarbij de Joodse Jezus), kiezen niet voor een andere historische bron maar kiezen voor een andere partij.

De Joodse opmerkingen staan inderdaad haaks op het beeld van Jezus in de evangeliën, maar liggen verder weer geheel in de lijn van wat de Bijbel vertelt over de reactie van leiders op Jezus.

Historisch is het dus onbetwistbaar dat Jezus is gekruisigd en opgestaan uit de doden. In die zin heeft de kerk ijzersterke papieren.

En wanneer men dan zegt: dat kan toch niet een dood iemand opstaan en weer levend worden, dan komt men veelal met biologische argumenten, maar daar hebben we hier niet mee te maken.

We hebben hier te maken met historie. Dan moet men ook komen met historische tegenargumenten en die zijn er niet.

Nogmaals de kerk heeft ijzersterke papieren.

En ook in het boek van de kerk, De Bijbel, komen we iets op het spoor dat aangeeft hoeveel ongeloof er was bij de discipelen toen ze Jezus meemaakten nadat Hij was opgestaan.

Dat kon toch niet... We lezen het ook vele malen na Jezus' opstanding: "En zij geloofden het niet."

In de moderne theologie wordt het bericht van de evangeliën over de lichamelijke opstanding van Jezus vaak afgedaan als een latere interpretatie waarin men tot uitdrukking wil brengen dat de zaak van Jezus niet geëindigd was met zijn sterven.

In werkelijkheid is het net andersom gegaan:

De apostelen zochten eerst een interpretatie waardoor de lichamelijke opstanding werd ontkend en pas daarna moesten ze deze interpretatie wel loslaten vanwege de feiten.

Heel cruciaal is dat zij hun hart gaan openen voor Hem en voor Zijn sterven en opstanding naar de Schriften.

Hun geest en ook onze geest moet door Jezus worden geopend.

Ik ben nu bij de Emmaüsgangers aangekomen, waarin naar voren komt hoe hun ogen geopend werden voor de lichamelijke opgestane Jezus, die moest lijden en sterven.

Bij het breken van het brood, symbool van het gebroken lichaam van Jezus tot een volkomen verzoening van al onze zonden, zo had Jezus het ingesteld. Hij zei daarbij: Dit is mijn

lichaam, dat voor u gegeven wordt en van de beker zei Hij: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, die voor u uitgegoten wordt.

Dit komen we van Jezus allemaal op het spoor via Zijn getuigen.

We kunnen dat allemaal lezen in het betrouwbare Woord van God, dat alleen maar bevestigd wordt door buitenbijbelse bronnen.

Historisch na te trekken.....Getuigen genoeg, meer dan 500 hebben Jezus na Zijn opstanding gezien lezen we in één van de brieven van Paulus.

3. En hoe nu hier mee omgaan

Historische feiten genoeg om dit alles te aanvaarden.

Je zou kunnen zeggen: bewijzen genoeg.

Geef dan als ongelovige jouw tegenargumenten hierop.

En vervolgens:

Gelovig aanvaarden....

a. En bidden om te blijven geloven in de storm van het ongeloof en bij de aanvallen van de boze in velerlei vormen.

Bidden..o zo belangrijk...praten met God...je uitleveren aan Hem.

Niet eerst plannen gaan uitdenken om je te verweren of hoe zal ik getuigen.

Nee eerst bidden en vragen: Here hoe moeten wij het doen?

En dan gelovig afwachten en vragen of de Here je het ook in je hart wil geven om goed

b. te luisteren naar Zijn Woord. Dat betekent je afvragen: wat staat hier, wat betekende dat toen en wat betekent dit voor mij, voor ons, vandaag?

En vervolgens “biddend” “luisterend” getuigen.

c. Getuigen.

Jullie zijn getuigen van deze dingen, zo zegt Jezus het tegen zijn discipelen en ook tegen ons.

En zoals Hij het toen van Zijn discipelen vroeg om te blijven getuigen, zo vraagt Hij dat ook van ons.

Getuigen, als zijn discipelen, die op grond van studie (zelfstudie of gelezen van mensen, theologen waarvan je weet dat zij ook oprecht willen luisteren naar de Schriften) ook echt weten waarover je praat.

Zoals met moslims, niet gaan zeggen: daarin zitten jullie fout, maar neen, getuigen van de liefde van God, van Zijn genade en vergevingsgezindheid, Die Hij met name in Jezus Christus heeft laten zien.

En je diep doorleefde Christelijk geloof, gebaseerd op historische feiten, tonen, uitdragen.

Want wie kan ons scheiden van de liefde van Christus.

Verdrukking of benauwdheid, vervolging of honger, of naaktheid of gevaar of het zwaard.
Niets toch.

We weten gewoon dat Hij er was en dat Hij er is. Daarom kunnen we ook geheel en al op Hem vertrouwen en met Hem leven tot in eeuwigheid. Daar mogen we zeker van zijn.

Nooit kan 't geloof teveel verwachten, de woorden van onze Heer, Jezus, Zoon des mensen en Zoon van God, onze Verlosser en Zaligmaker zijn gewis. 't Faalt aardse vrienden vaak aan krachten, maar nooit een vriend als Jezus is.

Dank U